

ЧУЖДИ

I.

Dr Josef Pata: Bulharsky národní básník Ivan Vazov. (Předneseno v Umělecké Besedě v Praze dne 28. Lístopadu 1920). Zvláštní otisk z „Osvěty“ R. L. Č. 10. V Praze, 1921. Nákladem Vlastním — tiskem „Unie“ v Praze. Стр. 3—4, 8°. Това е рѣчта, която д-ръ Пата е държалъ въ „Художествена бесѣда“ прѣдъ чешкото общество за Вазова по случай юбилея му.

II.

ИВАНЪ ВАЗОВЪ

24 X. 1850 — 24 X. 1920 г.

Юбилеятъ на седемдесетгодишния български поетъ Иванъ Вазовъ е отпразнуванъ въ България като национално тържество. Многохиляденъ народъ се е сълпилъ този день прѣдъ дома му. Царъ Борисъ лично посѣщава прѣстарѣлия поетъ и му подника поздравитѣ на цѣль народъ. Цѣлата страна — до най-затѣнтенитѣ кѣтчета — привѣтствува въ юбилейния день своя бардъ.

Иванъ Вазовъ е скѣпъ на българския народъ като националенъ поетъ, като генияленъ и могщъ изразителъ на неговитѣ въздѣления, на неговитѣ съкровени мисли и чувства; като великолѣпенъ познавачъ на българската народна душа. Въ българската литература Иванъ Вазовъ по своята всеобемаща дарба, по силата на своя талантъ заема едно отъ най-голѣмитѣ мѣста. Вазовъ е колосална фигура върху фона на съврѣмнената българска поезия.

Талантътъ на Вазова е твърдѣ разнообразенъ. Възпитанъ въ френскитѣ романтични образи на Хюго и въ произведенията на рускитѣ класици, той проявява и блѣскавъ патосъ на лирикъ, и искрено, неподправено човѣколюбие. Въ послѣдния случай Вазовъ се намира подъ несъмнѣното влияние на безсмъртнитѣ хуманни традиции на руската литература.